

ydes hvert landsdelsmuseum et særligt statstilskud, der foreslås fastsat til 25.000 kr. Med hensyn til den nærmere udformning af og begrundelse for bestemmelsen henvises til det nedenfor under bemærkningerne til § 5 anførte.

Overgangen til anvendelse af de ovennævnte maksimeringsregler vil bevirke en forhøjelse af statstilskuddene som nærmere i bilaget angivet.

For de 15 landsdelsmuseer vil nyordningen med uændrede faste stedlige tilskud — således som disse er ydet museerne i regnskabsåret 1967-68 — betyde en umiddelbar forhøjelse af statstilskuddet med 1.242.633 kr. fra 756.564 kr. til 1.999.197 kr. Dette tilskud vil senere ved fuld udnyttelse af de foreslåede tilskudsmuligheder kunne stige med yderligere indtil 389.254 kr.

For de øvrige 52 tilskudsberettigede museer vil statstilskuddet tilsvarende stige med 310.888 kr. fra 541.933 kr. til 852.821 kr. og ved senere fuld udnyttelse af tilskudsmulighederne yderligere kunne øges med indtil 711.006 kr.

Den samlede umiddelbare stigning i statstilskuddet til de 67 anerkendte museer vil således, beregnet på basis af de i 1967-68 ydede stedlige, tilskudsberettigede tilskud, udgøre 1.553.521 kr., hvilket beløb i lovens gyldighedsperiode senere maksimalt kan forøges med 1.100.260 kr.

Det skal fremhæves, at forudsætningen for den eventuelle senere stigning i statens tilskud er, at der fra stedlig side er bevilget tilsvarende forøgede tilskud.

En nydannelse i lovforslaget er den foreslåede bestemmelse om, at museer i det omfang, hvori det er foreneligt med varetagelsen af deres primære opgaver, skal kunne påtage sig anden kulturformidlende virksomhed og hertil kunne opnå et nærmere begrænset statstilskud, jfr. bemærkningerne nedenfor til § 5. Statstilskuddet til sådanne foranstaltninger er i de ovenfor anførte beløb medregnet med det efter lovforslaget maksimalt opnåelige beløb hertil, eller med 274.270 kr. for samtlige 67 museer under ét. Imidlertid kan det, som anført i nævnte bilag næppe forventes, at muligheden for at opnå dette tilskud udnyttes af et større antal museer, før loven om de kulturhistoriske museer påny skal revideres. Det må i denne forbindelse understreges, at forudsætningen for, at statstilskud til dette formål udløses er, at der hertil fra stedlig side bevilges det samme beløb.

Den nævnte bredere kulturformidlende virksomhed tænkes at omfatte forevisning af kulturfilm, musik- eller litteraturaftener og lign., altså arrangementer svarende til de i betænkningen nr. 412 af

1966 om kulturcentre omhandlede. I en redegørelse for folketinget vedrørende nogle kulturpolitiske problemer udtalte daværende kulturminister Bodil Koch den 8. marts 1967 (Folketingstidende 1966-67, forhandlingerne I, 2. samling, spalte 2361-2371), at man i stedet for at gennemføre en lov om statsstøtte til kulturcentre burde overveje at give de allerede bestående kulturelle institutioner mulighed for at udfolde „kulturcenterlignende“ virksomhed. I tilslutning til dette synspunkt finder ministeriet for kulturelle anliggender det rimeligt, at der sideløbende med de aktiviteter, som folkebiblioteksloven og loven om fritidsundervisning åbner mulighed for, også gives de museer, der har de fornødne bygningsmæssige og personalemæssige forudsætninger for at tage bredere kulturformidlende opgaver op, mulighed for opnåelse af et vist statstilskud til denne særlige virksomhed.

En anden nydannelse er det foreslåede krav om, at der til landsdelsmuseer skal være knyttet en museums-pædagog.

Et forslag om ansættelse af en museums-pædagog ved landsdelsmuseerne indeholdes i det af Dansk kulturhistorisk Museumsforening fremsatte forslag til ændret lov om de kulturhistoriske lokalmuseer. En sådan pædagog skal foruden sin virksomhed ved det pågældende landsdelsmuseum medvirke til opbygning eller udvidelse af lokalmuseernes pædagogiske og udstillingsmæssige virksomhed, jfr. nærmere nedenfor under bemærkningerne til § 2.

Uanset at lovforslaget således indeholder flere nydannelser og forslag om væsentlig forøget støtte fra statens side til museerne, er det bærende princip for lovforslaget det samme som i den gældende lov, nemlig at interessen for museet fra stedlig side skal have fundet udtryk i ydelsen af faste tilskud til museets drift samt i, at bygning eller lokaler stilles til rådighed for museet, uden at der til leje af lokaler, lejeværdi af egne lokaler, hovedindsættelser, tekniske installationer, forrentning og afskrivning ydes tilskud fra staten. Dansk kulturhistorisk Museumsforening har dog for sit vedkommende foreslået, at de nævnte bygningsudgifter fremtidig bæres ligeligt af staten og de lokale myndigheder for at muliggøre, at museernes samlinger kan præsenteres i tidssvarende museumslokaler, men som allerede udtrykt i bemærkningerne til det første forslag til lov om kulturhistoriske lokalmuseer i folketingssamlingen 1957-58 (folketingstidende 1957-58, tillæg A, spalte 1392-93.), har man ment at burde holde de heromhandlede udgifter uden for de tilskudsberettigede udgifter „for yderligere at pointere, at den lokale indsats må være afgørende, og for at stille de forskellige museer lige uanset deres ejendomsfor-